

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ Μικρό Απόδειπνον. (Αρχή έως τό «Ἄξιόν ἐστι...».Σελίδα 204-212-217). Κανών. (Τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίδα 219-227). Τῆ ὑπερμάχῳ.... (Σελίς 227). Τεῖχος εἶ τῶν Παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σέ προστρέχόντων, ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, κατεσκεύασέ σε Ποιητῆς Ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρα σου, καὶ πάντα σοὶ προσφωνεῖν διδάξας. Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας. Χαῖρε, ἀρχηγέ νοητῆς ἀναπλάσεως· χαῖρε, χορηγέ θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχροῶς· χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν. Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα· χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα. Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως· χαῖρε, πιστοὺς Κυρίῳ ἀρμόζουσα. Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων· χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων, Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε. Ὑμνος ἅπας, ἠπτᾶται, συνεκτείνεσθαι		ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ. (ΟΙΚΟΙ: Μικρό Απόδειπνο. (Αρχή έως τό «Ἄξιόν ἐστι...». Σελίδα 204-212-217). Κανόνας. (Τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίδα 219-227). Τῆ ὑπερμάχῳ.... (Σελίδα 227). Εἶσαι τεῖχος τῶν παρθένων, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ ὄλων πού καταφεύγουν σ' ἐσένα· Διότι σέ δημιούργησε ὁ Ποιητῆς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, Ἀμόλυνη, ὁ ὁποῖος κατοίκησε στή μήτρα σου, κι ἐδίδαξε ὅλους νά σέ προσφωνοῦν: Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας· χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρί- ας . Χαῖρε, ἀρχηγέ τῆς πνευματικῆς ἀναπλάσεώς μας· χαῖρε, χορηγέ, θεϊκῆς ἀγαθότητος. Χαῖρε, διότι ἐσὺ ἀνγέννησες αὐτοὺς πού αἰχμαλωτίσθηκαν αἰσχροῶς· χαῖρε, διότι ἐσὺ συμβούλεψες αὐτοὺς πού λεηλατήθηκε ὁ νοῦς τους (ἔχασαν τὰ μυαλά τους). Χαῖρε ἐσὺ πού καταργεῖς αὐτόν πού φθείρει (καταστρέ- φει) τό νοῦ· χαῖρε ἐσὺ πού γέννησες αὐτόν πού σπέρνει τήν ἀγνότητα. Χαῖρε, νυφικέ θάλαμε γάμου χωρίς ἄνδρα· χαῖρε ἐσὺ πού προσαρμόζεις τοὺς πιστοὺς στόν Κύριο. Χαῖρε ἐσὺ πού εἶσαι καλὴ παιδοτρόφος τῶν παρθένων· χαῖρε ἐσὺ πού στολίζεις μέ νυφικά ἐνδύματα τίς ἅγιες ψυχές. Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη. Κάθε ὕμνος νικιέται, θέλοντας νά λάβει τήν ἴδια ἔκταση

σπεύδων, τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου, ἰσαριθμούς γὰρ τῇ ψάμῳ ῥάδας, ἃν προσφέρωμέν σοί, Βασιλεῦ ἅγιε, οὐδέν τελοῦμεν ἄξιον, ὧν δέδωκας ἡμῖν, τοῖς σοῖ βοῶσιν:

Ἀλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα, τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν, ὁρῶμεν τὴν ἁγίαν Παρθένον, τὸ γὰρ ἄυλον ἄπτουσα φῶς, ὁδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἅπαντας, αὐγῇ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα.

Χαῖρε, ἀκτίς νοητοῦ Ἡλίου, χαῖρε, βολίς τοῦ ἀδύτου φέγγους.

Χαῖρε, ἀστραπή τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα, χαῖρε, ὡς βροντὴ τοὺς ἐχθροὺς καταπλήττουσα.

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν, χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον, ἀναβλύζεις ποταμόν.

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον, χαῖρε, τῆς ἁμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ῥύπον.

Χαῖρε, λουτῆρ ἐκπλύνων συνείδησιν, χαῖρε, κρατῆρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν.

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας, χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας:

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας, ὀφλημάτων ἀρχαίων, ὁ πάντων χρεωλύτης ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ, πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος, καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον, ἀκούει παρὰ πάντων

μέ τὸ πλήθος τῆς πολλῆς εὐσπλαχνίας σου· διότι, καὶ ἂν σοῦ προσφέρουμε ὕμνους, ἴσους σέ ἀριθμὸ μέ τὴν ἄμμο, Βασιλιά ἅγιε, δέν κάνουμε τίποτε ἀντάξιο μέ αὐτὰ πού ἔδωσες, σ' ἐμᾶς πού φωνάζουμε σ' ἐσένα:

Ἀλληλούια.

Σαν ὀλόφωτη λαμπάδα, πού φάνηκε σ' αὐτοὺς πού βρίσκονταν στό σκοτάδι, βλέπουμε τὴ ἁγία Παρθένο· διότι ἀνάβοντας τὸ ἄυλο (τό πνευματικὸ) φῶς, ὁδηγεῖ στὴ γνῶση τοῦ Θεοῦ ὅλους, καὶ φωτίζει μέ θεϊκὴ λάμψη τὸ νοῦ, καὶ δέχεται τιμὴ μέ αὐτὲς τίς κραυγές:

Χαῖρε, ἀκτίνα τοῦ νοητοῦ (τοῦ πνευματικοῦ) Ἡλίου· χαῖρε, φωτεινὴ βολίδα τοῦ φωτός (φωτοβολίδα) πού δέν δύνει (δέν βασιλεύει).

Χαῖρε, ἀστραπή πού φωτίζεις τίς ψυχές· χαῖρε ἐσύ πού ὡς βροντὴ κατατρομάζεις τοὺς ἐχθρούς.

Χαῖρε, διότι ἀνατέλλεις τὸν πολύφωτο φωτισμό· χαῖρε, διότι ἀναβλύζεις τὸν ποταμὸ μέ τὰ πολλά νερά.

Χαῖρε ἐσύ πού ζωγραφίζεις τὸν τύπο τῆς κολυμβήθρας· χαῖρε ἐσύ πού ἀφαιρεῖς τὴν ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας .

Χαῖρε, λουτρό, πού ξεπλύνει τὴ συνείδηση· χαῖρε, δοχεῖο πού προσφέρει ἀγαλλίαση .

Χαῖρε, ὁσμὴ τῆς εὐωδίας τοῦ Χριστοῦ· χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς ἀπολαύσεως.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη.

Θέλοντας νὰ δώσει χάρη στίς παλαιές ἁμαρτίες τῶν ἀνθρώπων, ὁ Θεός πού συγχωρεῖ ὅλους, ἦλθε ὁ ἴδιος κοντὰ στοὺς ἀνθρώπους, πού ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὴ χάρη του· καὶ ἀφοῦ ἔσχισε τὸ γραμματίο τῶν ἁμαρτιῶν τους, ἀκούει

οὕτως:

Ἀλληλούια.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον, ἀνυμνοῦμέν σε πάντες, ὡς ἔμψυχον ναόν, Θεοτόκε, ἐν τῇ σῇ γὰρ οἰκῆσας γαστρί, ὁ συνέχων πάντα τῇ χειρὶ Κύριος, ἡγίασεν, ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοᾶν σοὶ πάντας.

Χαῖρε, σκηνή τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία Ἁγίων μείζων.

Χαῖρε, κιβωτὲ χρυσοθεῖσα τῷ Πνεύματι· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε.

Χαῖρε, τίμιον διάδημα, βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον, Ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε τῆς Ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος, χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος.

Χαῖρε, δι' ἧς ἐγείρονται τρόπαια· χαῖρε, δι' ἧς ἐχθροὶ καταπίπτουσι.

Χαῖρε, χρωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία, χαῖρε, ψυχῆς τῆς ἐμῆς σωτηρία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὡ πανύμνητε Μῆτερ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων Ἁγίων ἀγιώτατον Λόγον (γ').· δεξαμένη τὴν νῦν προσφορὰν, ἀπὸ πάσης ὀύσαι συμφορᾶς ἅπαντας, καὶ τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοᾶντας:

Ἀλληλούια.

« Ἄγγελος πρωτοστάτης .

(Α' . Οἶκος τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίς 227).

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227).

ἀπό ὅλους:

Ἀλληλούια.

Ψάλλοντας πρὸς τιμὴν τοῦ τέκνου σου, σέ ἀνυμνοῦμε ὅλοι, ὡς ἔμψυχο ναό, Θεοτόκε· διότι ἀφοῦ κατοίκησε στή δική σου κοιλιὰ ὁ Κύριος, πού συγκρατεῖ μέ τό χέρι του τά σύμπα- ντα, σέ ἀγίασε, σέ δόξασε καί δίδαξε ὅλους, νά φωνάζουν σ' ἐσένα:

Χαῖρε, σκηνή τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου· χαῖρε, Ἁγία ἀνώτερη ἀπό τοὺς Ἁγίους.

Χαῖρε, κιβωτὲ ἐπιχρυσωμένη μέ τό ἅγιο Πνεῦμα· χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀνεξάντλητε.

Χαῖρε, πολύτιμο στέμμα βασιλέων εὐσεβῶν· χαῖρε καύ- χημα σεβάσμιο ἱερέων εὐλαβῶν.

Χαῖρε, ὁ ἀσάλευτος πύργος τῆς Ἐκκλησίας· χαῖρε, τό ἀπόρθητο (πού δέν κυριεύεται) τεῖχος τῆς Βασιλείας.

Χαῖρε ἐσύ, διὰ τῆς ὁποίας στήνονται τρόπαια (μνημεῖα νίκης)· χαῖρε, ἐσύ διὰ τῆς ὁποίας πέφτουν κάτω οἱ ἐχθροί.

Χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἡ θεραπεία τοῦ σώματός μου· χαῖρε ἐσύ πού εἶσαι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μου.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη.

Ὡ πανύμνητη Μητέρα, πού γέννησες τό Λόγο τοῦ Θεοῦ, τόν πιό Ἅγιο ἀπό ὅλους τοὺς ἁγίους (γ').· Δέξου αὐτή τὴν προσφορὰ, καὶ ἀπάλλαξέ μας ὅλους ἀπό κάθε συμφορὰ· Καὶ λύτρωσε ἀπὸ τὴν μελλοντικὴ κόλαση, αὐτούς πού φωνάζουν σ' ἐσένα:

Ἀλληλούια.

« Ἄγγελος πρωτοστάτης...».

Ὁ Α' . Οἶκος τοῦ Ἀκαθίστου. Σελίδα 227).

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227).

Καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. (Σελίς 212-217). ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ Μικρόν Ἀπόδειπνον. (Ἀρχή ἕως τό «Ἄξιόν ἔστι...». (Σελίδα 204-212-217). Τό προσταχθέν μυστικῶς λαβῶν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ, σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τούς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. Ὅν καί βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφῇν ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε, ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ. ΟΙΚΟΙ: Α' . Ζ' . (Σελίς 227-230). Τῇ ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227). Κανών. Ὡδαί Α' . καί Γ' . (Σελίς 219-221). ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΑΣΙΣ. ΟΙΚΟΙ: Η' .Μ' . (Σελίς 230-233). «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227). Κανών. Ὡδαί Δ' . Ε' . καί ΣΤ' . (Σελίς 221-223). ΤΡΙΤΗ ΣΤΑΣΙΣ. (ΟΙΚΟΙ: Ν' . Σ' . (Σελίς 233-236). «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227).		Καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου. (Σελίδα 212-217). ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ Μικρό Ἀπόδειπνο. (Ἀρχή ἕως τό «Ἄξιόν ἔστι...». (Σελίδα 204-212-217). Ἀφοῦ ἔμαθε κατά τρόπο μυστηριώδη τό πρόσταγμα τοῦ Θεοῦ, ὁ Ἀσώματος (ὁ Γαβριήλ), παρουσιάσθηκε βιαστικά- στήν κατοικία τοῦ Ἰωσήφ λέγοντας σ' ἐκείνην πού δέν εἶχε πεῖρα γάμου· αὐτός πού μέ τήν κάθοδό του ἔκλινε τούς οὐρανούς (τούς ἔκανε νά σκύψουν), χωρεῖ μέσα σου ὀλόκληρος, χωρίς νά ἀλλοιωθεῖ. Αὐτόν καί βλέποντας νά παίρνει στή μήτρα σου δούλου μορφῇ, ἀπορω καί σοῦ φωνά- ζω· χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτη. ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΗ. ΟΙΚΟΙ: Α' . Ζ' . (Σελίδα 227-230). «Τῇ ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227). Κανόνας. Ὡδές Α' . καί Γ' . (Σελίδα 229-221). ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΑΣΗ. ΟΙΚΟΙ: Η' . -Μ' . (Σελίδα 230-233). «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227). Κανόνας. Ὡδές Δ' . Ε' . καί ΣΤ' .(Σελίδα 221-223). ΤΡΙΤΗ ΣΤΑΣΗ. (ΟΙΚΟΙ: Ν' . Σ' . (Σελίδα 233-236). «Τῇ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227).

Κανών. Ωιδαί Ζ'. Η'. και Θ'. (Σελίς 224-227). ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΑΣΙΣ. ΟΙΚΟΙ: Τ'. -Ω'. και Α'. (Σελίς 236239). «Τῆ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίς 227). (Καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου). (Σελίς 212-217). Τροπάριον. Τήν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου, καί τό ὑπέρλαμπρον τό τῆς ἀγνείας σου, ὁ Γαβριήλ κατα- πλαγεῖς ἐβόα σοι, Θεοτόκε· ποιόν σοι ἐγκώμιον προσαγάγω ἐπάξιον, τί δέ ὀνομάσω σε, ἀπορῶ καί ἐξίσταμαι. Διό ὡς προσετάγην βοῶ σοι χαῖρε, ἡ Κεχαριτωμένη. Δί' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καί σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.		Κανόνας. Ωιδές Ζ'. Η'. και Θ'. (Σελίδα 224-227). ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΤΑΣΗ. ΟΙΚΟΙ: Τ'. -Ω'. και Α'. (Σελίδα. 236239). «Τῆ Ὑπερμάχῳ...». (Σελίδα 227). (Καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου). (Σελίδα 212-217). Τροπάριο. Ἐκπληκτος ἀπό τήν ὠραιότητα τῆς παρθενίας σου καί τήν ὑπερβολική λάμψη τῆς ἀγνότητάς σου ὁ Γαβριήλ φώναζε δυνατά σ' ἐσένα, Θεοτόκε· Ποιό ἐγκώμιο νά σοῦ προσφέρω ἀντάξιο, καί τί νά σέ ὀνομάσω, ἀπορῶ καί μένω ἐκστατικός. Γί' αὐτό, ὅπως προστάχθηκα, φωνάζω δυνατά σ' ἐσένα· χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη (αὐτή πού ἔχει ὅλες τίς χάρες). Μέ τίς εὐχές τῶν Ἁγίων Πατέρων μας, Κύριε Ἰησοῦ Χρι- στέ Θεέ μας, ἐλέησε καί σῶσε μας. Ἀμήν.